क्षेष्णु vergänglich.
क्षेय्य *n.* das Untergehen.
क्षैत *m.* Stammeshaupt, Fürst.
क्षैत्र *n.* Feldbesitz.
क्षैप्र eine Art Sandhi (*g.*).
क्षोणि *u.* °णी *f.* Schar, Menge; Erde, Land.
क्षोणिपति *u.* °पाल *m.* Fürst.
क्षोणीन्द्र *u.* क्षोणीपति *m. dass.*
क्षोद *m.* Stofs; das Stampfen, Zermalmen; Mehl, Pulver, Puder.
क्षोदस् *n.* Wogenschwall.
क्षोदिष्ठ *u.* क्षोदीयस् *Superl. u. Comp. zu* क्षुद्र.
क्षोभ *m.* das Schwanken; die Erschütterung, Aufregung.
क्षोभण erschütternd, aufregend (*eig. u. übertr.*).
क्षौणी *f.* Erde, Land.
क्षौणीधर *m.* Berg.
क्षौणीनाथ *m.* Fürst.
क्षौम, *f.* ई flächsen, leinen; *n.* Leinen, Linnengewand.
क्षौमयुगल *n.* leinenes Ober- und Untergewand.*
क्षौर mit dem Rasiermesser vorgenommen; *n.* das Rasieren. क्षौरं कर् rasieren. ° कारय् sich rasieren lassen.
क्षौरकरण *u.* °कर्मन् *n.* das Rasieren.
क्ष्ण, क्ष्णौति wetzen.
क्ष्णौत्र *n.* Wetzstein.
क्ष्मा *f.* Erde, Land; *nur Instr.* क्ष्मया auf der (die) Erde.
क्ष्माधर *m.* Berg.
क्ष्माप, °पति, °भर्तर्, °भुज् *m.* Fürst, König.
क्ष्माभृत् *m.* Berg; König.
क्ष्विड्, क्ष्वेडति knarren.
क्ष्विद्, क्ष्वेदति *dass.*
क्ष्वेल्, क्ष्वेलति springen, hüpfen.
क्ष्वेलन *u.* °लित *n.* Spiel, Scherz.
क्ष्वेलि *u.* °लिका *f. dass.*

ख

ख *n.* Öffnung, Loch (*bes. am menschlichen Leibe*); Achsenloch (*am Wagen*); Luft. *f.* खा Quelle.
खग in der Luft sich bewegend, fliegend; *m.* Vogel.
खगपति *m.* König der Vögel, *Bein. Garuḍa's.*
खगम = खग *Mannsname.*
खगाधिप *u.* खगेन्द्र = खगपति.
खच्, खचति scheinen, durchschimmern; *p.p.* खचित funkelnd, schimmernd von, besetzt mit (—°).
खचर = खग.
खज *m.* Umrührung, Quirlung, Schlachtgewühl. *f.* खजा Rührstock.
खजल *n.* Nebel, Thau (*eig.* Luftwasser).
खञ्ज्, खञ्जति hinken.
खञ्ज hinkend, lahm. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*
खञ्जन *u.* °क *m.* Bachstelze.
खञ्जरीट *u.* °क *m. dass.*
खटिका *u.* खटिनी *f.* Kreide.
खट्वा *f.* Bettstelle; (Kranken-) Bett.
खट्वाङ्ग *m.* eine bettfufsähnliche Keule (*bes. als Waffe Çiva's.*)
खट्वातल *n.* Platz unter dem Bett.
खट्वाङ्गधर, °धार, °भृत् *u.* खट्वाङ्गिन् Keulenträger (*Bein. Çiva's*).
खड *m.* ein best. saures Getränk.
खड्ग *m.* Schwert, Degen; Rhinoceros.
खड्गधर ein Schwert tragend; *Mannsname.*
खड्गपाणि ein Schwert in der Hand haltend.
खड्गप्रहार *m.* Schwertstreich.
खड्गविद्या *f.* Fechtkunst.
खड्गहस्त = खड्गपाणि.
खड्गिन् mit einem Schwerte bewaffnet.
खण्ड lückenhaft, mangelhaft, nicht voll (*Mond*); *m. n.* Stück, Teil, Abschnitt (*auch* °क *m.*), Anzahl, Menge.
खण्डधारा *f.* Art Musikstück *o.* Tanz.
खण्डन zerstückelnd, vernichtend; *n.* das